

26.7 - אינאלייט

- יהי F שדה ו- V קבוצה לא ריקה. V הוא מרחב וקטורי מעל השדה F אם:
 - 1. סגור - סגור תחת חיבור.
 - 2. חילופיות - 3. קיבוציות - 4. נשלת לחיבור - 5. אינאיט נגזרים
 - כפל - 1. סגור - 2. פילוג - 3. פילוג מעל החיבור
 - 4. אסוציאטיביות (קיבוציות) - 5. תכונת הריכוז

- F שדה הוא מרחב וקטורי מעל עצמו.
- קבוצה היא מ"ו מעל קבוצה שאינה ריקה.
- תכונות של מ"ו:

1. הנשלת הוא יחיד V -
2. אם אינאיט V יש נגזרי יחיד
3. אם $V \in V$ ומקיים $V+V=V$ אז בהכרח $V=0$
4. אם $\alpha \in F$, $\alpha \cdot 0 = 0$
5. אם $V \in F$, $0 \cdot V = 0$
6. אם $V \in V$, $\alpha \in F$ אז $\alpha \cdot V = 0$ אם $V=0$ או $\alpha=0$
7. אם $V \in V$, $-V = -1 \cdot V$
8. אם $V \in V$ ו- $\alpha \in F$ אז $\alpha \cdot (-V) = -(\alpha \cdot V)$
9. אם $V \in V$, $-(-V) = V$
10. אם $V, U \in V$ אז $-(V+U) = (-V) + (-U)$

• מוסע ההפך $U+(-V) = U-V$

- תת מרחביו - קבוצה חלקית W של מרחב וקטורי V מעל שדה F נקראת תת מרחב של V , אם W סגור תחת פעולות המרחב ו- F ביחס לפילוג החיבור והפילוג הקבוצתי של המרחב - V

• טענה - אם V מרחב וקטורי מעל שדה F ו- U תת מרחב של V , אז:

(א) הווקטור 0 , הנשלת ביחס לחיבור V שייך ל- U והוא הנשלת ביחס לחיבור גם ב- U .

(ב) אם $u \in U$ אז $-u \in U$ והוא גם הנשלת ב- U .

• משפט - תהי W קבוצה חלקית של מ"ו V מעל שדה F אז W תת מרחב של V אם:

א. $\emptyset \neq W$ ב. אם $W_1 + W_2 \in W$ ו- $k \in F$ אז $k \cdot W_1 \in W$

• אופרציות לקבוצת המספרים \mathbb{R} יוצי חבורה של כ"ח:

• סיס שיימי - במקום לבדוק $\emptyset \neq W$ נבדוק שהיא מכלי את 0 .

• $F[X]$ היא תת מרחב של $F[X]$ (מרחב וקטורי מעל X)

• $\{0\}$ - תת מרחב טריוויאלי, גם המרחב עצמו הוא תת מרחב טריוויאלי.

• $F[X]$ מרחב הפולינומים במקבוצת המספרים.

• אם יש קבוצה W וקטור אחד, נבי שיהיה תת מרחב הוא חייב להיות וקטור האפס.

• חזית של תת מרחב - אם W תת מרחב W חזית של W היא תת מרחב.

• איחוד של תתי מרחבים - אם W_1, W_2 תתי מרחבים, האיחוד שלהם תת מרחב אם $W_1 \subseteq W_2$ או $W_2 \subseteq W_1$.

• צירוף ליניארי - וקטור הוא צירוף ליניארי של וקטורים אחרים אם קיימים סקלרים שהכפלתם עם הווקטורים נותנים את הווקטור.

• להפך, אם וקטור הוא צירוף ליניארי של וקטורים אחרים (נתונים)

$$(1, 2, 3) = \alpha_1(1, 0, 0) + \alpha_2(0, 1, 0) + \alpha_3(0, 0, 1)$$

נניח ואם אין בתוספת צירוף ליניארי

אם פתרון יחיד או אפילו צירוף ליניארי (באמצעות נכס 1 לעיל).

• וקטור האם הוא צירוף ליניארי של הווקטורים.

• אם וקטור מסוים הוא צירוף ליניארי של קבוצת וקטורים, אז גם כל קבוצה שמכילה אותו.

• sp - מרחב נכס (sp) - נסמן $sp(T)$ את אגף של הצירוף הליניארי של וקטורים T - סומך:

$$sp(T) = \{ \alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n \mid \alpha_1, \dots, \alpha_n \in F, v_1, \dots, v_n \in T \}$$

• $sp(T)$ הוא תת-מרחב של V

$$T \subseteq sp(T)$$

• אם W תת-מרחב של V שמכיל את T אז W מכיל גם את $sp(T)$

• נשים ספקר לבני הווקטורים T ונשווה (זוגי)

אם יש תנאים אחרים - sp הוא משואה

אם אין תנאים אחרים - sp הוא \perp המרחב.

• הפעולה - יהי V מרחב וקטורים מעל שדה F . אומרים V , נוצר סביר אומרים קיימו

קבוצה סבירה של וקטורים שסוגר (יוצרת) V .

• טענה - אם $S \subseteq T$ אז $sp(S) \subseteq sp(T)$ (המשפט הנכון ללא ספק)

• טענה - $sp(T \cup S) = sp(T) + sp(S)$ אומרים \perp צירוף ליניארי של וקטורים T -

• טענה - אם $sp(T) = sp(S)$ אז הצירוף של כל אחד מהמסלולים נותן את אותה המיזוג מדויקת קרובה

• תחת מרחבים נכסים • נניח את U על צי שני הסבכים (sp) ונסויה היותם U ונניח את הווקטורים באחד ה"צירוף".

• בעצמו אומרים על משוואה U ה sp (בעצמה על אחד הווקטורים sp)

• מרחב שווה של מרחב • כדי להפיק מיוון sp אפשר גם לשים U אחד מהווקטורים בשורה המעוצבת (על sp מעוצבת)

ואם נכנס U בעצמו אומרים U ונמצא את המרחב (לפי כי שווה אפס)

$$S+T = \{ S+T \mid S \in S, T \in T \}$$

• סלח תת-מרחב • היצירה -

• סלח של תת-מרחב • הוא תת-מרחב שמכיל את שני תת-המרחבים.

$$sp(S) + sp(T) = sp(S+T)$$

• היצירה -

$$U+W=U \quad U \cap W=0$$

$$\left\{ \begin{array}{l} U \cup W \subseteq U + W \\ \text{sp}(U \cup W) = U + W \end{array} \right.$$

צגנו שיש תת מרחב

$U + W$ הוא התת מרחב הקטן ביותר שמכיל את U ואת W

אומרים ש V הוא סכום ישיר של U ו- W ורשמים $U \oplus W$ אם:

סכום ישיר

א. $V = U + W$ ב. לכל וקטור V יש הצגה יחידה כסכום של וקטור מ- U וקטור מ- W

ב. $U \cap W = \{0\}$

תורת הצגות • אומרים שקבוצת ה"ת" F היא קימוזים קבוציים (לא בלתי ס) כן של $\alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n = 0$ אצור, היקטורים נקראו בת"ס.

תלמי הצגות (ת"ס) - אינש

באופן תלמי הצגות (בת"ס) - יחיד

אם יש יותר וקטורים מהצורה של R^n אז נהנה ת"ס.

כל קבוצה שיש לה תת קבוצה ת"ס היא ת"ס.

כל תת קבוצה של קבוצה בת"ס היא בת"ס.

וקטור יחיד הוא בת"ס רק אם הוא וקטור ה-0.

כל קבוצת וקטורים שמכילה את וקטור האס היא ת"ס.

אם אחת מהוקטורים בקבוצה הוא צומט של השאר אז הקבוצה ת"ס.

קבוצה ב-2 וקטורים ת"ס אם אחד מהוקטורים הוא כפלה של השני.

V צומט הצגות של וקטורים T אם T אמת הקבוצה $\{v \in V \mid T \subseteq \text{sp}(v)\}$ תלמי הצגות.

\bar{v} לא צומט הצגות של וקטורים T אם T אמת הקבוצה $\{v \in V \mid T \subseteq \text{sp}(v)\}$ בת"ס.

אומרים ש B בסיס של V אם B קבוצה בת"ס ובנוסף את V :

בסיס u_1, \dots, u_n

אם $\alpha_1 v_1 + \alpha_2 v_2 + \dots + \alpha_n v_n = 0$, נניח, אם יש בתוין יחיד שריבואי \leftarrow בת"ס.

אם $\text{sp}(B) = V$, נשים את הוקטורים באמצעות התיאור x, y, z במשתנים חופשיים \leftarrow

אם אין תלמי למשון אז כוולר

אם וקטורים בת"ס C מל C אז הם בת"ס מל R ולא להפך.

$B \neq \{0\}$ קבוצה חלקית של V אם: א. B בסיס אמת קבוצה מקסימלית בת"ס.

ב. B בסיס אמת קבוצה פרימיטיבית של V .

B בסיס של V אם B קבוצה חלקית של V יש הצגה יחידה בצומט הצגות של וקטורים מ- V .

אם יש 2 קבוצות B_1, B_2 הקבוצה $B_1 \cup B_2$ מממנת הוקטורים שהתוחדה לפי \leftarrow אז

בהכרח הקבוצה ת"ס (לפחות 4 וקטורים מל \leftarrow בהכרח ת"ס)

נניח ש- V בסיס חלקי מ וקטורים C : קבוצת וקטורים מל C וקטורים היא ת"ס.

קבוצת וקטורים מממנת לא וקטורים לא פורש.

- מעבר הקטורים הם בסך שניצל צורה.
- מעבין רק כולם או רק פורט אז מעבר הקטורים הוא בדיוק n , על מנת להוכיח נשים.
- מוכיבים מרחב R - ממד $n=2$
- נבדלונות - ממד $n+1$
- ב R^n - ממד n
- מפתח - יהי V מרחב וקטורים נוצר אפיו מרחב F ו u תת מרחב של V אז:
 - א. u נוצר סופי ו $\dim u \leq \dim V$
 - ב. $\dim u = \dim V$ אם $u=V$
- ש קבוצה כולם במרחב נוצר סופי, ניתנת להשלמה לנשים
- - נוסף וקטור שלא צריך של הקטורים הקיימים.
- - אם צריך להוסיף כמה וקטורים נוסף אחד אחד בהצטרף.
- מפתח הממד - $\dim(u+w) = \dim(u) + \dim(w) - \dim(u \cap w)$